

[Carl Petersen.]

normale Forhold betegnes som nødvendige, hvilket uden Tvivl vil give sig Udtryk i et større Brødforbrug. Det er derfor af afgørende Betydning, at Befolkningens Forsyning med Brød sikres.

For det andet vil det gamle Problem, der, hver Gang Rigsdagen behandler Kornlove, melder sig, melde sig igen, Problemet om at sikre de smaa Landbrugere Adgang til at forsyne sig med Foderkorn — og denne Gang Del i Erstatningskorn for det afleverede Brødkorn og for de helt smaa Brug endvidere Foderkorn til Supplering af egen Avl, saaledes at disse Landbrug ikke helt slaas ud af Omstændighederne.

For det tredie maa man tilstræbe, at det ved Fastsættelse af Priser forhindres, at den Knaphed, der ganske naturligt maa blive paa Kornvarer her i Landet, af det kornselgende Landbrug kan udnyttes gennem meget høje Priser, som maatte blive Følgen af en for stærk Efterspørgsel efter for faa Varer. Vi har jo før herhjemme været Vidne til, hvilke Konsekvenser unaturligt høje Kornpriser har haft. Jeg tror derfor, det store Flertal i denne Sal vil hilse med Tilfredshed, at Regeringen igennem dette Lovforslag begrænser denne Prisudvikling ved at fastsætte Maksimalpriser.

Der er baade af den højtærede Minister i hans Fremsættelsestale i Eftermiddags og gennem de meget udførlige Bemærkninger til Lovforslaget gjort Rede for Lovforslagets Bestemmelser, og jeg skal derfor ikke gaa i Detailler.

Som det fremgaar af § 1, gives der Ministeren Bemyndigelse til at kræve afleveret alt Brødkorn, som er tjenligt til Menneskeføde, og af det Talmateriale, der ledsager Lovforslaget, fremgaar det med al Tydelighed, at dette er en Nødvendighed. Selv om der her konstateres et Overskud paa 125 000 Tons, maa man være klar over, at der her er Tale om Gennemsnitstal for Høstaarene 1935—39, og vi maa vist desværre allerede nu konstatere, at Hvedehøsten slet ikke kan naa det anførte Gennemsnitstal. Det vil derfor være nødvendigt strengt at kræve de foreslaaede Afleveringsregler overholdt.

Jeg takker den højtærede Minister, fordi man fritager Ejendomme paa under 10 000 Kr.s Grundværdi for Afleveringspligten. Denne Bestemmelse, sammenholdt med § 6, 2det Stykke, b., om Fremskaffelse af 100 000 Tons Foderkorn til de helt smaa Husmandsbrug, vil sikkert kunne give Husmandsbrugene i Almindelighed en Tryghed; det kan jo nemlig ikke nægtes, at den Ud-

vikling, vi er inde i, vil skabe større Vanskeligheder for det mindre Landbrug end for det større. Man maa imidlertid haabe, at det Samfundssind, som Husmændene altid viste, da Udviklingen gik den modsatte Vej, nu vil blive gengældt fra anden Side.

Den Skala, der er opstillet for Afleveringen, har jeg intet at indvende imod; jeg finder, der er taget det naturlige og nødvendige Hensyn til de forskellige Størrelsesgrupper, saaledes at jo større Ejendommen er, des mere skal der afleveres pr. 1 000 Kr.s Grundværdi. Det er jo en Kendsgerning, at jo større Ejendommene er, des færre Kreaturer findes der pr. Arealenhed. Jeg skulde dog ikke have haft noget at indvende imod, at der havde været endnu et Trin, saaledes at Ejendomme med over 120 000 Kr.s Grundværdi skulde aflevere 10 hkg pr. 1 000 Kr.s Grundværdi.

Vi er ligeledes tilfredse med Dispensationsbestemmelsen, der selvfølgelig er en Nødvendighed, da der vil opstaa mange Forhold, hvor det af praktiske Grunde vil være umuligt at aflevere det fastsatte Kvantum.

Der stilles 22 500 t til Raadighed for Høns- og Svinehold uden for Landbruket. Jeg takker ogsaa den højtærede Minister for denne Bestemmelse, men denne Tak havde været endnu varmere, hvis Antallet af dem, der kunde komme i Betragtning, blev udvidet ud over dem, der var saa heldige ved Landbrugstællingen i Juni i Aar at have Høns og Svin. For mange Mennesker vil det betyde overordentlig meget, hvis denne Ret til Julegrisen blev sikret, og jeg er ikke sikker paa, om man ikke ved den snævrere Fortolkning direkte forringer mange Menneskers Levevilkaar. Jeg henviser den højtærede Minister til mine Bemærkninger om Forhøjelse af Afleveringspligten til 10 hkg pr. Ejendom over 120 000 Kr.s Grundværdi. Der kunde her fremskaffes meget Korn, som kunde overføres til den Gruppe, jeg har omtalt, og det vilde blive modtaget med megen Tak og Tilfredshed.

I § 8 hedder det, at naar Afleveringspligten er opfyldt, har vedkommende Ret til fri Handel med Resten af sin Avl til den fastsatte Maksimalpris, der er ansat 3 Kr. højere end Prisen paa det Korn, der skal afleveres, og det skal indrømmes, at det er en meget fordelagtig Pris, men der staar videre i Paragraffen, at for Sædekorn og andre Kvalitetsvarer kan Prisen forhøjes med yderligere 2 Kr., det vil altsaa sige, at Prisen bliver 30 Kr. for en saadan Kvalitetsvare. Nu er der vel ikke noget